

ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನನ್ನನ್ನ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾದ್ರಿ.. ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೆನ್ಷನ್ ಆಗಿತ್ತು.. ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ನಿರಾಳವಾಯ್ತು.. ಆವೃತ್ತಿನಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಪ್ರೀತಿ ಶುರುವಾಯ್ತು.. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕೋ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲಾರಿ..’ ಶರಧಿ ದಿಡೀರನೇ ಭಾವುಕಳಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ತೀವ್ರ ದಿಗಿಲಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವಳನ್ನು ಬರಸೆಳೆದು ಅಪ್ಪಿ ನನ್ನ ಎದೆಗೆ ಒರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೈಯಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

‘ನಾನೂ ಅಷ್ಟೇ ಶರೂ.. ನಿನ್ನನ್ನ ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ.. ನಿನ್ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕೋ ಶಕ್ತಿ ನನಗೂ ಇಲ್ಲಾ..’

ಆ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಧುಚಂದ್ರದ ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಉನ್ನಾದರಾಗಿ ಮೈಥುನ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸುಖದಲ್ಲಿ ನರಳಿದವು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬೆರೆತ ಒಂದು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ನಡುವಿನ ಕಾಮಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಸುಖ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆನಿಸಿತು.

ಮರುದಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದ ನಡುವೆ ಮುಳುಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಿರಿಧರ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿದ್ದ. ನಾನು, ಹೇಮಾವತಿ ಮತ್ತು ಗಿರಿಧರ ಒಂದೇ ತ್ರಿಕೋನದ ಮೂರು ಶೃಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹೇಮಾವತಿಯೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾಳೆ.. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಎರಡು ಶೃಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹೇಮಾವತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಈ ಗಿರಿಧರ ಮಾತ್ರ ಮೂರನೆಯ ಶೃಂಗದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿ ಕುಳಿತು ನಾವು ಮೂವರನ್ನೂ ಅದೃಶ್ಯ ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿರುವ ಈ ತ್ರಿಕೋನವು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಗತೊಡಗಿ ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು. ಅವನೊಬ್ಬ ವಾಸ್ತವದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ತ್ರಿಕೋನವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದೀತು.. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಮನಸ್ಸು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಿಗೆ ಗಿರಿಧರ ಎಲ್ಲಿ ದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಸುಳಿವು ತಿಳಿಯತೇ ಎಂದು ಫೋನಾಯಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲವಂತೆ ಮಾರಾಯ.. ನಾನೂ ಇದೀಗ ತಾನೇ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದ್ದೆ.. ಎಂದು ಅವನು ತುಸು ಆತಂಕದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಗೊತ್ತಾದ ತಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ಫೋನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸು ಸುಬ್ಬು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೊಡಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಯಾಕೋ ಏನೋ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಈ ಪರಿಯ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಹಿಸಿದ ವನಲ್ಲ. ನಾನಾಯಿತು, ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರವಾಯಿತು ಎಂದು ಇದ್ದವನು.

ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ಗಿರಿಧರ ಪತ್ತೆಯಾದನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಒಂದು ಗಾಢವಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿತ್ತು. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಿಗೆ ಗಿರಿಧರನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತುಸು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ನನಗೆ ಫೋನು ಮಾಡುತ್ತೀನಿ ಮಾರಾಯ.. ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿ ಫೋನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆಯಿತು. ಭಾನುವಾರ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶರಧಿ ಆಗಲೇ ಎದ್ದು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಳು. ಫೋನು ರಿಂಗಣಿಸಿತು. ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ.

‘ಸುನಿಲ್.. ಗಿರಿಧರ ಈಗ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮಳವಳಿಗೆ ಬಂದನಂತೆ ಮಾರಾಯ.. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಇದೀಗ ತಾನೇ ಫೋನು ಮಾಡಿದ್ದರು..’ ಎಂದು ಯಾವುದೋ ನಿರಾಳತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅತೀವ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ದಡಬಡಿಸಿ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೆನ

ಎಂತಾ ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್ ಹೇಳಿದ ಸುಬ್ಬು... ತುಂಬಾ ಥ್ರಾಂಕ್ಸ್ ಕಣೋ.. ಎಂದು ಎದೆಯಾಳದಿಂದ ನುಡಿದ. ನನಗೂ ತುಂಬಾ ಟೆನ್ಷನ್ ಆಗಿತ್ತು ಮಾರಾಯ.. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಜೀವವೇ ಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು.. ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಮಾತನಾಡಿದರು.. ಎಂದ ಸುಬ್ಬುವಿನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸರವಿತ್ತು. ಸರಿ.. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದನಂತೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ.. ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಕಣೋ.. ಈಗ ತಾನೇ ಬಂದಿದ್ದಾನಂತೆ.. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೂ ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.. ಮುಂದಿನ ವಾರ ನಾನೇ ಮಳವಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೊಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸು ಮಾರಾಯ.. ಎಂದು ಸುಬ್ಬು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡ. ಖಂಡಿತಾ ಸುಬ್ಬು.. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸೋಣ.. ಏನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ.. ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ.. ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕರೆ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿ ದಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹುದೋ ಸಮಾಧಾನಭಾವ ಮೂಡಿಸಿಂತಿತ್ತು.

ನಾನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಶರಧಿ ಅಡುಗೆಮನೆಯಿಂದ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ‘ಏನಂತೇರೀ.. ಗಿರಿಧರ ಸಿಕ್ಕಿದನಂತಾ.. ಪಾಪ! ಅಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಯಾಟರ್ನ ಹುಡುಗ..’ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನೋ ಎಂದು ನನಗೂ ಆಗಾಗ ಆತಂಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.. ಸದ್ಯ ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು.. ಎಂದವಳ ಉದಾತ್ತ ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಇಂತಹ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿದ ಅ ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೊಡ್ಡವನು ಎನಿಸಿತು. ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ‘ಹೌದು ಶರೂ, ನೀನು ಹೇಳಿದುದು ನಿಜ.. ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು..’ ಎಂದು ಮೆಲುಕದನಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದು ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡೆ. ಅವಳೂ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ಸುನಿಲ್-ಗಿರಿಧರ ಭೇಟಿ

ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರದವರೆಗೂ ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನನ್ನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡೆ. ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಫೋನು ಮಾಡಿ ಗಿರಿಧರನೊಂದಿಗೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ನಾನಂತೂ ಹೇಮಾವತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಕನಸು ಮನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗಿರಿಧರನೊಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ನಾನೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ಗಿರಿಧರನನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿದ ನನಗೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮತ್ತು ಶರಧಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯವೆನಿಸಿತು. ನೀಳಕಾಯ, ಶಾಂತಚಿತ್ತವಾದ ಕೋಲುಮುಖ, ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ, ನೀಳನಾಸಿಕ, ಕೆಂದುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೆಳುವಾದ ಮೀಸೆ, ಸರೋವರದಂತಹ ನೀಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಬಲಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ತೆಗೆದ ಒತ್ತಾದ ಕೂದಲು, ಉದ್ದವಾದ ಸಪೂರ ಕೈಗಳು, ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ ಶರ್ಟ್‌ನ ತುಂಬು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಮಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನೀಲಿ ಜೀನ್ಸ್, ಪ್ಯಾಂಟು ಧರಿಸಿದ್ದ ನನಗಿಂತ ಎತ್ತರದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಂಡು ತೆಲುಗು ಚಲನಚಿತ್ರವೊಂದರ ಹೀರೋನ ನೆನಪಾಗದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹುಡುಗಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಿಧಿಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೇಮಾವತಿಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಜೋಡಿಯೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇವನೇ ನೋಡಪ್ಪಾ ಸುನಿಲ್.. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಗಿರಿಧರ.. ಎಂದು ಒಳಗೆ ಬಂದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ. ‘ವೆರಿ ಗ್ಲಾಡ್ ಓ ಮೀಟು ಯೂ..’ ಎಂದು ನಾನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಚಿಲ್ಲಿಕೊಂಡು ಗಿರಿಧರನತ್ತ ಕೈಚಾಚಿದೆ. ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕು ನನ್ನ ಕೈಕುಲುಕಿದ ಗಿರಿಧರ ತುಂಬಾ ಸಂಕೋಚದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನೆಂಬುದು ನನಗೆ ದೃಢವಾಯಿತು.

(ಸೇರಿಸಿ)